

stwu, Woschnoszi. Teho runja tejšch na Hahn, na Toroschezu, wtwojeho Szukoda Rejzi, haj schudjom. Tam czin kojdemu, schtož jeno jemu kPšechelstwu, kLuboszi a Sstuzbi czinicz mozesch, da chzu je sa to hohrjewfacz a kwalici, jako by je mi wopokasaf. Kak mol je ty bliie mjecz? Ale Czert sašlepi Sswjet, so je widzicz nemože, schto to rje-ka, Boha lubowacz a Czertej wogromicz. Czincze, tehodla so byschezje so po Snamenu teho Samaritskeho sadzerze-ki, kiz so po franjennym we jeho Nush hohrjebere. jemu pomha, a jeho pytta, kaj by hebi žadaf, so by jemu drubi wtajkej Nush cinił, a jeho ladał; a ma-keho tu Kwalbu, so je Boha a swoje-ho Blischeho lubowaf. To, praju ja, dyrbieže wy wuknycz, so byschezje tejšch tak ciniłi. Pšchetož tajke Plody dyr- bja czi kami pšchinez, kotři to Sstowo maju. Jeli so pak te Plody nimaju, da su nepravni Kšcheszijenjo, kaj tu ton Mjeschnik a Levita, kotraj stwerdzenu Wutrobu mjeschtaj, kaj Penk a Ka- men, a teho Czerta Sswjatej bjeschtaj. Pšchetož schtož so swojeho Blischeho sminje, ton so tejšch Boha sminje.

Pasze so tehodla tajkeho Snamenja teho Sswjeta, kotryž woboje pšheczi- wo Bohu a Blischemu, ale wopokasaj- cze Lubosz pšhecziwo kojdemu, da je Boh nebudže nesarunane wostajicz. Schtož pak Boha nelubuje, to je, po Božej Pšchikasnij swojemu Blischemu we swojej Nush kPomožy neje, ale dže nimo njeho, ton hjejom budže swoju

Schtrassu swojim Czaku wjeszje do- stacz. Po tem so kojdy rychtu!

Tak podawa nam nasche Szenje jemu ja- ra rjanu, a jara wuzicnu a nushu Wucz- bu, menužy, kak my nasche Žiwenje wesz dyrbinny, dyž so bes tu Sromadžisnu podacz chzemy, kotraj Boha prawje lu- buje: So bychmy nascheho Blischeho lubowali jemu wšwojej Nush wschu Dobrotu wopokasali. To chze Boh hohrje wsacz, jako bychmy je jemu ka- memu ciniłi.

Teho Pizmaručeného pak wotpoka- sa ton Knes runje na tajke Wasch- nje, kaj predy, a djasche: Dzi, a czin ce- ho runja. A chze stem pokasacz, kaj horkach, so tajku Bohu Božu hjescheie nidy neje cinił, nemože ju tejšch czinicz: So by wedił a sposnał, so to tolla došč kSbožnoszi neje, dy by tejšch Mossaka a Sakonja mjeł. Jeli so pak chze sbožny bydž, dyrbi won predy pšches JEsusa Krystuša, Božeho Ssyna, Wodaczje tych Rječow mjecz, a potom tejšch sw. Duchu dostacz, kotryž by Wutrobu hat- towu kPokuschnoszi scinił.

Pšchetož bes Pomožy swjateho Du- cha, kotrehož my jeno pšches Knesa Kry- stuša dostanjemy, je nemožna Wjez, so my Sakonej we napmenschich Wjezach moli došč czinicz. Pšchetož džež swja- ty Duch neje, tam wostanje Wutroba neciřta a we Rječach. A hacž runje swohnikomne Skutki Sakonja wuczinja; da je tolla jeno Hejchlerstwo, na kotrymž Boh žane Spodobanje nima.

Tehodla steji nascheho Knesa Kry- stuša